

253. Gyorsan fogynak napjaim...

1. Gyor-san fogy-nak nap-ja-im, In-dul-nom kell sír-ba száll-nom;
Med-dig lesz-nek gond-ja-im, Azt most én még nem is lá-tom!

A ha-lál-ra em-lé-kezz, Mert csak egy a szük-sé-ges!

2. Élj úgy, hogy haláloddkor Élted ne kelljen megbánnod!
Földön szerzett kincs, vagyon, Minden érdem, méltóság, ott
A sírnál mind elmarad, És boldogságot nem ad.
3. Szíved hogyha hűn szeret, Lesz Istennél bizonyságod,
Tisztán élj, a jót tegyed, Békességes lesz halálodd.
Istenben megújultan Boldog vagy haláloddban.
4. Végzsükségedben, ha már Rajtad senki nem segíthet,
Földről a halálon át Átsegít majd tiszta szíved.
Az ítélet nem ijeszt, Üdvözít majd Istened.
5. Mindig hű legyen szíved! Féljed, tiszteld a nagy Istent!
Végző órád eljövend, Isten tudja még idődet;
Nem árt néked a halál, Benne nyugalmad talál!d!
6. Mindig nézz Jézusodra, Mondd: tudom, kiben hisz szívem,
S látom majd nemsokára, A porból feltámaszt engem.
Ő szólt: „elvégeztetett!” – A halálon győztes lett.
7. Lépj a sírhoz lélekben, Lásd: az ember mily halandó!
Mondd: Uram, add ismernem, Hogy testem a porból való;
Oktass, hogy felkészüljek, S hívebb, bölcsőbb lehessenek!